

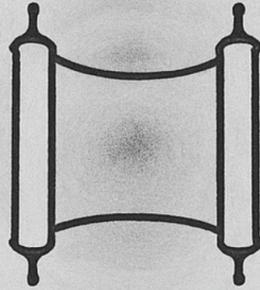
בס"ד

Alter Rebbe

Torah Ohr

Purim

וְיוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר

Dedicated in Honor of:

לצע"נ

פריידל בת ראובן

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Alter Rebbe
Torah Ohr
Purim
 ויִוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר

Introduction

Rabbi Shneur Zalman of Liadi (1745–1812), known as the Alter Rebbe, founder of Chabad Chassidus and author of the Tanya and Shulchan Aruch HaRav, reveals in this maamar a sweeping vision of Purim, halachah, exile, and redemption. Beginning with the image of Esther and the king’s scepter, he unfolds how the hidden love of the Jewish soul becomes revealed, how Torah refines physical reality, and how the ultimate redemption is not escape from the world but the full transformation of darkness itself into light.

And the king extended to Esther the golden scepter, and Esther arose and stood before the king, etc. (Esther 5:2). To understand the matter of the differences between this section and the section above.

וִיִּוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר אֶת שַׁרְבִיט הַזָּהָב וְתִקֵּם אֶסְתֵּר וְתַעֲמִיד לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ וְגו'. לְהִבִּין עֲנֵנוּ הַשְּׂנוּיִים שֶׁבֵּין פְּרָשָׁה זוֹ לְפְרָשָׁה שְׁלֵמַעְלָה.

For there it is stated, “And the king extended the golden scepter that was in his hand” (Esther 4:11), and there it is also stated, “And she touched the top of the scepter” (Esther 5:2).

דָּשָׁם נֶאֱמַר וִיִּוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ אֶת שַׁרְבִיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ. וְגַם שָׁם נֶאֱמַר וְתִגַּע בְּרֹאשׁ הַשַּׁרְבִיט.

But here it implies that he gave her the entire scepter. And also to understand what this matter is at all times.

וְכֵן מִשְׁמַע שְׂנַתָּן לָהּ כָּל הַשַּׁרְבִיט. וְגַם לְהִבִּין עֲנֵנוּ זֶה בְּכָל זְמַן מֵהוּ.

Behold, Knesset Yisrael is called by the name Esther, on account of “And I will surely hide My face on that day” (Deuteronomy 31:18).

הִנֵּה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל נִקְרָאת בְּשֵׁם אֶסְתֵּר עַל שֵׁם וְאֲנֹכִי הִסְתַּר אֶסְתֵּיר פָּנַי בַּיּוֹם הַהוּא.

For the face of Hashem, which is the revelation of His Shechinah, as it is written, “May Hashem make His face shine toward you” (Numbers 6:25), is now in the time of exile concealed in the aspect of “on that day.”

כִּי פָנָי ה' שֶׁהוּא גְלוּי שְׂכִינָתוֹ כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב יָאֵר ה' פָּנָיו אֵלַיךְ. הוּא עֹכְשִׁיו בְּזִמְנֵי הַגְּלוּת מְסוּתָרָת בְּבַחֲזִינַת בַּיּוֹם הַהוּא.

For “that day” indicates a day that is not seen and revealed, unlike “this day.”

כִּי יוֹם הַהוּא מוֹרָה עַל יוֹם שֶׁאֵינוֹ נִרְאָה וְנִגְלָה מֵהוּ שֶׁאֵינוֹ כֵּן יוֹם הַזֶּה.

And in a particular way, within every soul of Israel, when the spark of his Divine soul is covered and clothed in the garments of thought, speech, and action that are physical.

וְדַרְדָּר פָּרַט בְּכָל נֶפֶשׁ מִיִּשְׂרָאֵל הִנֵּה כְּאֲשֶׁר בְּחִינַת נִצּוּץ נֶפֶשׁ הָאֱלֹקוֹת הוּא מְכֻסָּה וּמְלוּבָּשׁ בְּלִבוּשֵׁי מַחְשָׁבָה דְּבוּר מַעֲשֵׂה הַגִּשְׁמִיִּים.

And the light of Hashem does not rest and reveal itself within him to be grasped and established in his mind and heart, the love of Hashem to cleave to Him in revelation of the heart.

וְאֵין אוֹר ה' שׁוֹרֵה וּמְתַגַּלֵּה בּוֹ לְהִיּוֹת נִתְפָּס וְנִקְבָּע בְּמוֹחוֹ וְלִבּוֹ הָאֲהָבָה לָהּ לְדַבְּקָהּ בּוֹ בְּהִתְגַּלּוּת הַלֵּב.

But rather only in the aspect of surrounding over him from above, this aspect of love is called by the name Esther.

כִּי אִם בְּבַחֲזִינַת מְקִיף עָלָיו מִלְּמַעְלָה נִקְרָא בְּחִינַת אֲהָבָה זוֹ בְּשֵׁם אֶסְתֵּר.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Purim
וישט המלך לאסתר

For it is concealed in the aspect of “on that day,” that it is not in revelation.

שְׁהִיא מְסוּתֶרֶת בְּבְחִינַת בְּיוֹם הַהוּא שְׁאִינָה
 בְּהַתְגַּלוּת.

And it is the aspect of a point in the chamber, in the inwardness of the point of his heart.

וְהִיא בְּחִינַת נְקוּדָה בְּהִיכָלָא בְּפִנְיֵימִיּוֹת נְקוּדַת לְבוֹ.

Certainly the love is concealed within every soul of Israel, and there is no person who does not have this inward aspect.

וְדַאי מְסוּתֶרֶת הִיא הָאֱהָבָה בְּכָל נַפְשׁ מִיִּשְׂרָאֵל וְאִין
 לָהּ אָדָם שְׁאִין לוֹ בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת זוֹ

Except that to bring it out from concealment to revelation is not equal in every person.

אֲלֹא שְׁלֵהוּצִיא מִהַעֲלָם אֶל הַגְּלוּי אִינָה שְׁוֵה בְּכָל
 אָדָם.

And therefore, in the days of Mashiach, when the person will be refined, then it will be in the aspect of “And the glory of Hashem shall be revealed, and all flesh shall see” (Isaiah 40:5).

וְלִכֵּן לַיָּמֹת הַמְּשִׁיחַ שְׁאֵז יִזְדַּכֵּךְ הָאָדָם אֲזִי יִהְיֶה
 (Isaiah) בְּבְחִינַת וְנִגְלָה כְּבוֹד ה' וְרָאוּ כָּל בֶּשָׂר
 40:5).

And it says, “On that day, behold, this is our G-d; we have hoped for Him” (Isaiah 25:9).

(Isaiah) וְאָמַר בְּיוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹקֵינוּ זֶה קוֹיֵנוּ לוֹ
 25:9).

The explanation is that the light of Hashem will shine in revelation until it will be grasped and established even in his mind and human intellect.

פִּירוּשׁ שְׁאִיר אֹר ה' בְּהַתְגַּלוּת עַד שְׁיִהְיֶה נִתְפָּס
 וְנִקְבַּע אֶפִּילוֹ בְּמוֹחוֹ וְשִׁכַּל אֲנוּשִׁי

And “all flesh shall see” with physical, sensory sight, that “this is our G-d,” the aspect of “this,” for whom we have hoped, and not in the aspect of “that.”

וְרָאוּ כָּל בֶּשָׂר בְּרְאִיָּה גְשְׁמִית חוּשִׁית כִּי אֱלֹקֵינוּ הוּא
 בְּחִינַת זֶה אֲשֶׁר לָזֶה קוֹיֵנוּ לוֹ וְלֹא בְּבְחִינַת הַהוּא

And behold, our Rabbis, of blessed memory, said, “All the festivals will be nullified in the future to come except for Purim,” as it is stated, “And the days of Purim... and their remembrance shall not depart from their seed” (Esther 9:28).

וְהִנֵּה אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה כָּל הַמוֹעֲדִים יִהְיוּ
 בְּטָלִים לְעֵתִיד לְבֹא חוּץ מִפּוֹרִים שְׁנַאֲמַר וַיְמִי הַפּוֹרִים
 וְגו' וְזָכְרָם לֹא יִסּוּף מִזְרָעָם

And our Rabbis, of blessed memory, also said, “The halachos are not nullified in the future to come.” And the matter is that the concept of Shabbosos and Yomim Tovim is that in them there is the aspect of ascent of the worlds and the sparks.

וְגַם אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוּם לְבִרְכָה הַלְכוֹת אֵינָן
 בְּטָלִים לְעֵתִיד לְבֹא. וְהַעֲנִין הוּא כִּי הִנֵּה עֲנִין שְׁבָתוֹת
 וַיְמִים טוֹבִים הוּא שְׁבָתָה הוּא בְּחִינַת עֲלִיַת הָעוֹלָמוֹת
 וְהַנְּצוּצוֹת.

For every spark of the soul of Israel ascends in level because of the light of Hashem that is revealed at those times, and there is added within them light and joy and the delight of Hashem to inflame the souls to cleave to Him, blessed be He, with greater strength.

שְׁכַל נְצוּץ נִשְׁמַת יִשְׂרָאֵל מִתְעַלֶּה בְּמַדְרָגָה מִפְּנֵי אֹר
 ה' הַמְתַּגַּלֶּה בְּעֵתֵים הָהֵם וְנִתְוַסַּף בָּהֶם אֹרֶה וְשִׂמְחָה
 וְסִדּוֹת ה' לְהִלָּהִיט הַנְּשָׁמוֹת לְדַבְּקָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּיַתֵּר
 שְׂאֵת.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Purim
ויושט המלך לאסתר

And in particular, on Pesach, the light of love, supernal chesed, is revealed in the inwardness of the souls. And through this all the sparks of the souls of Israel ascend to arouse the great love to Hashem.

ובפטרות בפסח מתגלה אור האהבה חסד עליון
 בפנימיות הנשמות. ועל ידי זה מתעלים כל נצוצי
 הנשמות ישראל לעורר את האהבה רבה לה.

And to push away all the preventers that nullify, meaning the things that are opposite and against the love of Hashem, which are physical desires, to subdue the sitra achra. As it is written, "To Him Who smote Egypt in their firstborn" (Psalms 136:10).

ולדחות כל המונעים המבטלים דהיינו הדברים שהם
 הפך ונגד אהבת ה' שהם תאוות גשמיים לאכפאי
 לסטרא אחרא. כמו שכתוב למכה מצרים בבכורייהם
 (Psalms 136:10).

The explanation is that in order that the light of the supernal chesed shine into the world, He smote the firstborn of Egypt, who are the opposites of this. As it is written, "Who is this that rises from the wilderness like columns of smoke, perfumed with myrrh and frankincense, from all the powders of the merchant?" (Song of Songs 3:6).

פירוש שבכדי שראור לעולם אור החסד עליון הנה
 בכורי מצרים שהם הם ההפכים מזה. כמו שכתוב מי
 זאת עולה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מר
 (Song of Songs 3:6) ולבונה מכל אבקת רוכל

The explanation is that Knesset Yisrael is called "this," and she rises from the wilderness, which are the physical matters that are not for Hashem, that resemble a place of wilderness and desolation. And also wilderness from the language of speech, meaning idle words.

פירוש כנסת ישראל נקראת זאת היא עולה מן
 המדבר שהם דברים הגשמיים אשר לא לה' המה
 שהם דומים למקום מדבר ושוממה. וגם מדבר מלשון
 דבור דהיינו דברים בטלים.

And she rises from them on Shabbosos and festivals, and then it is like columns of smoke. For just as physical smoke comes into being because fire burns a thing that is opposite to its nature, meaning the moisture in the wood or wick that the fire grasps.

והיא עולה מהם בשבתות ומועדים ואז היא כתימרות
 עשן. כי כמו שעשן גשמי התהווה הוא מחמת
 שהאש שורף דבר שהוא הפך טבעו דהיינו לחוהית
 שיש בעצים או בפתילה שצאקז בהם האש

For the abundance of smoke is according to the abundance of moisture in that thing. So, as it were, when the light of Hashem is revealed on Shabbosos and Yom Tov, it burns and consumes the opposite thing that is revealed, to subdue the sitra achra.

שהרי רבוי העשן הוא לפי רבוי הלחוחית שיש בדבר
 ההוא. כך כבכול כשאור ה' מתגלה בשבתות ויום
 טוב שורף ומכלה דבר ההפך הגלוי לאכפאי לסטרא
 אחרא.

And it is also "perfumed"; ketoret is called a fine smoke, like the smoke of the incense and the ketoret. And because of its great fineness it is not called in the Torah by the name smoke, but rather by the name cloud, as it is written, "And the cloud of the ketoret shall cover" (Leviticus 16:13).

וגם היא מקטרת קטור נקרא עשן דק כמו עשן
 המגמר והקטרת. ולרוב דקותו לא נקרא בתורה
 בשם עשן כי אם בשם ענן כמו שכתוב וכסה ענן
 הקטרת (Leviticus 16:13).

Alter Rebbe
Torah Ohr
Purim
ויושט המלך לאסתר

And this is because it does not burn and consume an opposite thing entirely, since in the matter grasped by the light there is only a small amount of the opposite. Nevertheless, it must be in this aspect, in the aspect of perfumed, to burn and consume, each one according to his level and according to the elevation of his soul, ascent after ascent.

And afterward it will be in the aspect of myrrh, which is stated in the Megillah, “When the turn of each maiden came to go in to the king” (Esther 2:12), for every spark of Israel is in the aspect of female in relation to the Holy One, blessed be He, to ascend and to behold in the light of Hashem, each according to his level.

“Six months with oil of myrrh”; oil is the aspect of wisdom, to be in the aspect of myrrh, in the aspect of bitterness. For after he rises from the wilderness and crushes and separates the evil to be consumed and burned in smoke and incense, then he will understand well the matter of bitterness from the opposite, what and how it is.

And afterward he will come to the aspect of frankincense, which is the aspect of joy, in the delight of Hashem, “Israel shall rejoice in his Maker” (Psalms 149:2).

And this is the matter of “six months with spices,” for just as fragrance is absorbed and enters into his body and delights and fattens his soul, although it is a thing that has no substance and is not seen or revealed to the eye, but only the fragrance is absorbed into his body.

So too the matter of joy in Hashem is from the concealed world, but it gladdens the heart and inflames it to be enflamed and aflame in the light of Hashem, “from all powders of the merchant” (Song of Songs 3:6), which are all kinds of arousals in every soul of Israel, each one according to his understanding.

And this is the matter of the beautifications of the women, that through all these the maiden comes to the king (Esther 2:12).

And behold, all kinds of ascents and the drawing near of Knesset Yisrael to the Holy One, blessed be He, on Shabbos and Yom Tov, and all that they ascend ascent after ascent until the height of levels, are called by the name touching the top of the scepter.

והיגו מפני שאינו שורף ומכלה דבר ההפך ממש לפי שאין בדבר הנאחז בהם האור מדבר ההפך כי אם מעט מזעיר. ואף על פי כן צריכה להיות בבחינה זו בבחינת מקשרת לשרף ולכלות כל אחד לפי מדרגתו ולפי מעלת נשמתו בעלוי אחר עלוי.

ואחר כך יהיה בבחינת מור הוא האמור במגלה (Esther 2:12) בהגיע תור נערה ונערה לבוא אל המלך שכל נצוץ ישראל הם בבחינת נוקבא לגבי הקדוש ברוך הוא לעלות ולראות באור ה' כל אחד לפי מדרגתו.

ששה חדשים בשמן המור. שמן הוא בחינת חכמה להיות בבחינת מור בבחינת מרירות שמאחר שעולה מן המדבר ומפרר ומפריד הרע להיות פלה ונשרף בעשן וקטור אזי ישכיל היטב ענין המרירות מן ההפך איך ומה הוא.

ואחר כך יבוא לבחינת לבונה היא בחינת השמחה (Psalms 149:2) בתקות ה'. ישמח ישראל בעשיו.

וזהו ענין ששה חדשים בפשמים כי כמו שהריח נקלט ונכנס לתוך גופו ומענג בדשן נפשו הגם שהוא דבר שאין בו ממש ואינו נראה ונתגלה לעין רק נקלט הריח לתוך גופו.

כך ענין השמחה בה' הוא מעלמא דאסתפינא רק שמשמחת את הלב ומלהטו ולהתלהט ולהתלהב באור הם כל (Song of Songs 3:6) ה' מפל אבקת רוכל מיני התלהבות אשר בכל נפש מישראל כל חד לפום שכליה.

והוא ענין בתמרוקי הנשים שכלל אלו הנערה באה (Esther 2:12) אל המלך.

והנה כל מיני עליות והתקרבות פנסת ישראל להקדוש ברוך הוא בשבת יום טוב וכל מה שמתעלות בעלוי אחר עלוי עד רום המעלות נקרא בשם נגיעה בראש השרביט.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Purim
ויושט המלך לאסתר

For the golden scepter is the drawing down of the light of the Ein Sof, blessed be He, and it is the vitality of all the worlds, higher and lower, as it is written, “the golden scepter, and live” (Esther 4:11).

And she cannot ascend to behold and to receive her vitality from the entire scepter, but rather the scepter remains in His hand, and only a radiance reaches her at the top of the scepter.

And this radiance is the aspect of strong love like fiery flames and a blaze that ascends upward, the supernal gold, the gold of waving.

And its lower end is when this strong love burns and flames from his contemplation of the greatness of the Ein Sof, blessed be He, Who fills all worlds and surrounds all worlds.

And its upper end is when it flames and burns from his contemplation of His essence and being, blessed be He, and no thought grasps Him at all.

And the language of greatness, of filling all worlds and surrounding all worlds, does not apply to Him, but only to the radiance and drawing down of vitality from Him, blessed be He.

But as to His greatness itself, there is no searching, meaning that it is not applicable at all to investigate and contemplate His greatness how He is very great and praised.

But only in the Name Havayah, blessed be He, which indicates the drawing down of vitality to the worlds. But before Him literally all is considered as nothing, as if there are no worlds at all.

As it is written, “I Hashem have not changed” (Malachi 3:6), and “You are He before the world was created and You are He after the world was created” (Liturgy). All is equal.

And before Him, blessed be He, the aspect of worlds does not apply, neither in the aspect of filling nor in the aspect of surrounding, for He is not in the category of worlds at all.

As it is written, “Great is Hashem and greatly praised in the city of our G-d” (Psalms 48:2). And our Rabbis, of blessed memory, said, when is He called great, when He is in the city of our G-d.

כי שרביט הנקב הוא המשכת אור אין סוף ברוך הוא והוא הוא חיות כל העולמות עליונים ותחתונים כמו (Esther 4:11) שכתוב את שרביט הנקב ונהיה

ואינה יכולה לעלות ולראות ולקבל חיותה מכל השרביט רק השרביט נשאר בידו ורק הארה מגיע אליה בראש השרביט

והארה זו היא בחינת אהבה עזה פרשפי אש ושלוקבת העולה למעלה זהב העליון זהב התנופה

וקצהו התחתון הוא כשאהבה עזה זו בוערה ומתלהבת מהתבוננותו בגדולת אין סוף ברוך הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין

וקצהו העליון הוא כשמתלהבת ומתלהט מהתבוננותו במהותו ועצמותו תברך ולית מחשבה תפיסא ביה כלל

ולא שייך ביה לשון גדולה ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין רק על הארה והמשכת החיות ממנו תברך שייך לומר ממלא וסובב

אבל לגדולתו וזקא אין חקר פירוש דלא שייך כלל לחקר ולהתבונן בגדולתו איך הוא גדול מאד ומקלל

אלא בשם הויה ברוך הוא המורה על המשכת החיות לעולמות אבל קמיה ממש כלא ממש חשיבו וכאלו אין שם עולמות כלל

ואתה (Malachi 3:6) כמו שכתוב אני ה' לא שניתה הוא קדם שנברא ואתה הוא אחר שנברא העולם הכל בשוה

ולא שייך לפניו תברך בחינת עלמין לא בבחינת ממלא ולא בבחינת סובב כי אינו בגדר עלמין כלל

ובדכתיב גדול ה' ומקלל מאד בעיר אלקינו הר קדשו ואמרו רבותינו זכרונם לברכה (Psalms 48:2) 'אימתי נקרא גדול כשהוא בעיר אלקינו וכו'

Alter Rebbe
Torah Ohr
Purim
וישט המלך לאסתר

For before Him, blessed be He, the language of greatness does not apply, since all the higher and lower worlds are entirely as nothing before Him. Rather, the measure of His greatness is His humility, that He enclothes Himself in the aspect of greatness in order that His kingship be kingship over all worlds.

As it is written, “Hashem will reign forever” (Exodus 15:18). And this is, “And You are holy, enthroned upon the praises of Israel” (Psalms 22:4).

The explanation is that in being the praises of Israel there is the aspect of sitting, which is lowering and humility in relation to You, for in truth You are holy and separate from this category.

But in the future the light of Hashem will be revealed in a great and mighty revelation, meaning the drawing down of His G-dliness and His essence and being from the aspect of “I Hashem have not changed” (Malachi 3:6), was, is, and will be in one instant.

And all flesh will see with the eyes of physical intellect, for our G-d will be in the aspect of “this,” as explained above.

And this revelation will be specifically below, in the lower realms. As our Rabbis, of blessed memory, said on the verse, “At that time it will be said to Yaakov and to Israel, what has G-d wrought” (Numbers 23:23).

That the ministering angels will ask this of the righteous, and in the place where the ministering angels would say, “Where is the place of His glory,” they will say, “The whole earth is full of His glory” (Isaiah 6:3).

And this is, “A woman of valor is the crown of her husband” (Proverbs 12:4), that the light of Hashem revealed in her now is called her husband. But in the future it will be on a higher level.

Therefore it is written, “She has fallen; she shall not rise again, the virgin of Israel” (Amos 5:2), meaning that the aspect of rising and ascent will not apply to her, for the light of Hashem will be revealed greatly specifically below.

כי לפניו יתברך לא שייך לשון גדולה מאחר שכל עולמות עליונים ותחתונים כולא פלא תשיב קמיה אלא מדת גדולתו הוא ענותנותו שמתלבש בבחינת גדולה כדי להיות מלכותו מלכות כל עולמים.

(Exodus 15:18) וכמו שכתוב וישב ה' מלך לעולם וזהו ואתה קדוש יושב תהלות ישראל (Exodus 15:18). (Psalms 22:4).

פירוש שלהיותה תהלות ישראל הוא בחינת ישיבה שהיא השפלה וענוה אצלה שבאמת אתה קדוש ומובדל מגדר זה.

אבל לעתיד תגלה אור ה' בגלוי רב ועצום דהיינו המשכת אלקותו יתברך ועצמותו ומהותו מבחינת הנה הנה ויהנה (Malachi 3:6) אני ה' לא שניתה ברגע אחד.

וראו כל בשר בעיני השכל הגשמי כי אלקינו יהנה בבחינת זה כנ"ל.

והתגלות זה יהנה בתחתונים דוקא למטה. וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה על פסוק כעת יאמר (Numbers 23:23) ליעקב ולישראל מה פעל אל

שמלאכי השרת ישאלו זאת לצדיקים ובמקום שהיו מלאכי השרת אומרים איה מקום כבודו יאמרו מלא (Isaiah 6:3) כל הארץ כבודו

(Proverbs 12:4) וזהו אשת חיל עטרת בעלה שאור ה' המתגלה בה עכשיו נקרא בעלה אבל לעתיד יהנה במדרגה גבוהה יותר.

לכן כתיב נפלה לא תסיף קום בתולת ישראל פירוש שלא יהנה שייך לה בחינת (Amos 5:2) קימה ועליה פי יהנה אור ה' בגלוי רב למטה דוקא.

**Alter Rebbe
Torah Ohr
Purim
ויושט המלך לאסתר**

And this is because darkness will be transformed to light, and not only to subdue the sitra achra to nullify and humble them as in the other exiles, as it is written, “To Him Who smote Egypt in their firstborn” (Psalms 136:10), and “Who slew mighty kings” (Psalms 136:18).

Rather also then, “I will transform to the peoples a pure language” (Zephaniah 3:9), and “Many peoples shall go” (Micah 4:2).

And behold, a semblance of this was the miracle of Purim, that the heart of Achashverosh was transformed to good. The very same mouth that said, “and the people to do with it as is good in your eyes” (Esther 3:11), it itself said, “and you write concerning the Jews as is good in your eyes” (Esther 8:8).

This is the matter of transformation of darkness to light, and “the glory of Hashem shall be revealed” (Isaiah 40:5) below, specifically in the place of darkness.

And therefore our Rabbis, of blessed memory, said that even the halachos are not nullified. And the explanation of the matter is that our Rabbis, of blessed memory, said on the verse, “Flee, my beloved, and be like a gazelle” (Song of Songs 8:14).

Just as a gazelle turns its head backward; that is to say, by way of analogy, just as in a person, within the very bone of his head is placed his brain and his intellect and his understanding, and when he turns the bone of his head backward, the brain within it and the spirit of his intellect and understanding are drawn after it.

So, as it were, the Holy One, blessed be He, drew down and clothed His will and His wisdom in the place of His back parts, which are the aspect of externality, meaning in physical matters, such as animals in the Order of Kodashim.

And in money in the Order of Nezikin; for the inwardness of His will and wisdom, blessed be He, are clothed in them. And also His attributes, blessed be He, are drawn after them of themselves and automatically, as it is written, “He has turned backward His right hand” (Lamentations 2:3).

והיינו משום שתתהפך חשוכא לנהורא ולא לאכפא לסטרא אחרא בלבד לבלבד ולתניעם כמו בשאר גלויות דקתיב למפה מצרים בבכוריהם (Psalms 136:10) ונהרג מלכים אדירים (Psalms 136:18).

רק פי גם אז אהפך אל עמים שפה ברורה (Zephaniah 3:9) ונהלכו עמים רבים (Micah 4:2).

והנה מעין זה היה הנס של פורים שנתהפך לב אחשוורוש לטוב. אותו הפה עצמו שאמר והעם הוא עצמו (Esther 3:11) לעשות בו כטוב בעיניך אמר ואתם כתבו על היהודים כטוב בעיניכם (Esther 8:8).

‘שהוא ענין אתהפכא חשוכא לנהורא ונגלה כבוד ה למטה במקום החשך דוקא (Isaiah 40:5).

ולכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה שגם הלכות אינן בטלים. וביאר הענין כי הנה אמרו רבותינו זכרונם לברכה על פסוק ברח דודי ודמה לה לצבי (Song of Songs 8:14).

מה צבי מתזיר ראשו לאחוריו. דהיינו על דרך משל כמו שבאדם בעצם ראשו הנה מנח בתוכו מת ושכלו ובינתו וכשמחזיר עצם ראשו לאחוריו הנה גם המת אשר בתוכו ורוח שכלו ובינתו נמשכין אחריו.

כך כביכול המשיה הקדוש ברוך הוא והלביש רצונו וחקמתו במקום אחריו שהם בחינת חיצוניות דהיינו בענינים גשמיים כמו בבהמות בסדר קדשים.

ובמעות בסדר נזיקין. דפנימית רצונו וחקמתו תברך מלובשים בהם וגם מדותיו תברך הם נמשכים אחריהם מאליהם וממילא כמו שפתוב השיב אחר ומינו (Lamentations 2:3).

Alter Rebbe
Torah Ohr
Purim
ויושט המלך לאסתר

And “through wisdom they are refined”; the explanation is that the term refinement applies only to something that is mixed, such as one kind with its kind and it is not recognizable. Thus, by way of analogy, a broker who exchanges a cow for a donkey, in relation to one who studies Mishnah and this halachah.

ובחכמה אתברירו פירושו כי אין לשון בירור גופל אלא בדבר שמתערב כגון מין במינו ואינו נפר. כן על דרך משל סרסור המחליף פרה בחמור לגבי השונה משנה והלכה זו.

And likewise a butcher who is occupied in cutting the limbs of the animal into pieces and in the intestines, etc., is a butcher. But one who is occupied to know all the details of the halachos dependent on the limbs of the animal to distinguish between treifah and kosher.

וכן קצב המתעסק בנתוח אברי בהמה לנתחים ובבני מעים וכו' הוא קצב. אך המתעסק לידע כל פרטי הלכות התלוין באברי בהמה להבדיל בין טרפה לקשרה.

And likewise in one who exchanges a cow, to know and to distinguish and to clarify between liable and exempt; and likewise in the Order of Taharos between impure and pure, etc.

וכן במחליף פרה לידע ולהבדיל ולברר בין חיב לזכאי. וכן בסדר טהרות בין טמא לטהור כו.

And likewise in all of Shas, Mishnah and Gemara, and all the poskim, the Rishonim and Acharonim, the supernal will and His wisdom, blessed be He, are revealed and clarified. And through this the evil is clarified and separated from the good, meaning the invalid from the valid and the liable from the exempt.

וכן בכל ש"ס משנה וקמרא וכל הפוסקים ראשונים ואחרונים מתגלה ומתברר רצון העליון ונקמתו ותברך ועל ידי זה מתברר ונפרד הרע מן הטוב דהיינו הפסול מן הפשר וחיב מזכאי.

And likewise in practical mitzvos that depend on measures, such as a guardian of a lost object who is exempt from giving a perutah to a poor person, for one who is occupied with a mitzvah is exempt from a mitzvah.

וכן במצות מעשיות התלוין במדות כגון שומר אבדה שפטור לתן פרוטה לעני שעוסק במצוה פטור ממצוה.

And that is if he is occupied with it for its need, to spread it out and to shake it, and there is no difference whether it is the lost object of a rich person or of a poor person.

והיינו אם עוסק בה לצרכה לשטחה ולנערה ואין חלוק בין היא אבדת עשיר או עני.

But if he guards his own garment, even if he is not rich like the owner of the lost object, there is no mitzvah in it.

מה שאין פן אם שומר כסות שלו אף שאינו עשיר כמו בעל אבדה הרי אין בו מצוה.

And likewise in the matter of tzedakah and acts of kindness, when he does kindness with people this is a mitzvah, but if he does it for his own need there is no mitzvah in it.

וכן הענין בצדקה וגמילות חסדים מה שעושה חסד עם הבריות הרי זה מצוה ואם עושה לצרכו אין בו מצוה.

And therefore when he performs a mitzvah in a physical matter, it is the matter of transformation of darkness to light, that the light of Hashem, which is the revelation of His will, blessed be He, is light specifically in the place of physical darkness.

ואם פן שעושה מצוה בדבר גשמי הרי הוא ענין התהפכות חשוכא לנהורא שאור ה' הוא גלוי רצונו יתברך ואור במקום החשך הגשמי דנקא.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Purim
וישט המלך לאסתר

And this is, “Behold, this one stands behind our wall” (Song of Songs 2:9). The explanation is that the aspect of His wisdom and His will, blessed be He, is revelation in the aspect of “this” in matters of Torah.

פירוש בחינת חכמתו ורצונו ותבונה הוא בחינת (Song of Songs 2:9) התגלות בבחינת זה בעניני התורה.

But it stands behind our wall, for the light of Hashem does not dwell and reveal itself in him because your iniquities separate (Isaiah 59:2), and it stands opposite him in a wall.

אלא שעומד אחר כתלנו שאין אור ה' שורה ומתגלה ועומד (Isaiah 59:2) בו מפני שעוונותיכם מבידילין לנגודו בכותל.

And the counsel advised for this is, “He peers from the windows, He glances from the cracks” (Song of Songs 2:9). For a window is a hollow made in a wall, and likewise the matter of cracks, except that cracks are small fissures and a window is a larger hollow.

והעצה הנוצחית לזה משגיח מן החלונות מציץ מן כי חלון הוא חלל (Song of Songs 2:9) החרכים שנעשה בכתל וכן ענין החרכים אלא שחרכים הם סדקים קטנים וחלון הוא חלל גדול יותר.

Thus by way of analogy our Rabbis, of blessed memory, said, “Open for Me like the eye of a needle” (Shir HaShirim Rabbah 5:2). That is, that he should break his heart of stone to have a broken spirit, a broken heart.

כך על דרך משל הנה אמרו רבותינו וזכרונם לברכה פתחי לי כחודה של מחט דהיינו שישבר לבו לב האבן להיות (Shir HaShirim Rabbah 5:2) לרוח נשברה לב נשבר.

For all the screens and the wall and the partition that separates between him and his Father in Heaven are the aspect of arrogance, for which reason he considers himself to be something, and his own desires are precious in his eyes more than the desires of Heaven.

כי כל המסכים והכתל והמחיצה המפסקת בינו לאביו שבשמים הוא בחינת גסי הרוח אשר על פן מהשיב עצמו ליש והפצי עצמו קרים בעיניו מהפצי שמים.

And with all the above it will be understood and explained well the matter of Esther, that at first, when he saw the queen standing in the courtyard, it was the aspect of “this one rises from the wilderness” (Song of Songs 3:6) mentioned above.

ועם כל הנ"ל יובן ויבואר היטב ענין אסתר שמתחלה בראותו את המלכה עומדת בקצר היה בחינת זאת הנ"ל (Song of Songs 3:6) עולה מן המדבר.

For even the inner courtyard is considered wilderness in comparison to the king's house itself, since the king does not dwell permanently in the courtyard as in the house; then the radiance and drawing down of the light of Hashem is revealed.

כי גם בחינת קצר הפנימית למדבר יחשב נגד בית המלך ממש לפי שאין המלך דר בקביעות בקצר כמו בפית אזי מתגלה הארת והמשכת אור ה'.

And then, “And Esther drew near” (Esther 5:2), that she ascends and draws near to the king with longing for her beloved; but all the ascents and drawing near are only “and she touched the top of the scepter” (Esther 5:2).

שמתעלה (Esther 5:2) ואז ותקרב אסתר ומתקרבת אל המלך בתשוקה לדודה אבל כל העליות והתקרבות אינו אלא ותגע בראש השרביט (Esther 5:2).

Alter Rebbe
Torah Ohr
Purim
וישט המלך לאסתר

But afterward it is written, “And Esther again...” (Esther 8:3), meaning when she was with him in the house, “and she wept and pleaded with him to remove the evil of Haman the Agagite that he had devised against the Jews” (Esther 8:3).

For the weeping is to arouse abundant mercy upon the spark of G-dliness that has been clothed in garments of arrogance from the aspect of Haman who devised against the Jews, for from him come to the Jews such thoughts.

And then darkness will be transformed to light. Therefore, “And the king extended to Esther the entire golden scepter” (Esther 5:2), that the light of Hashem will shine in revelation specifically below.

And then, “And Esther arose,” meaning that she arose upon her standing and upon her position, that she will no longer need the aspect of “rising from the wilderness” (Song of Songs 3:6).

And this is, “And she stood before the king” (Esther 5:2), that she shall be in a great level before Him, as it is written, “A woman of valor is the crown of her husband” (Proverbs 12:4).

And see regarding the matter of “And the king extended,” etc., in what is written in Parshas Re’eh on the verse, “For you shall listen to the voice...” (Deuteronomy 11:13), and in Mikdash Melech, Vol. I, Parshas Vayechi (228b).

And also there in the discourse beginning “For you shall listen,” mentioned above, is explained the matter of the inner courtyard and the matter of the house. And see further regarding the matter of house above in Parshas Bereishis in the discourse beginning “The heavens are My throne... which house...” (Isaiah 66:1).

And see further above in Parshas Vayeshev in the Haftorah of Chanukah on the verse, “You shall keep My courtyards” (Zechariah 3:7), in another explanation.

[NOTE Summary:

The Alter Rebbe explains that Esther represents Knesset Yisrael in a state of hester, concealment. Just as “And I will surely hide My face” (Devarim 31:18) describes Divine concealment in exile, so too in each Jew there is an inner love for Hashem that exists but remains hidden, only surrounding from above. On Shabbos and Yom Tov there is an ascent of worlds; the soul rises and touches “the top of the scepter.” The scepter symbolizes the

אָבֵל אַחֲרַי כֵּן כְּתִיב וַתֹּסֶף אֶסְתֵּר (Esther 8:3) דְּהֵינּוּ בְּהִיטָה אֹתוֹ בְּבֵית וַתִּתְחַנֵּן לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת רְעַת הַמֶּן הָאֲגָגִי אֲשֶׁר חָשַׁב עַל הַיְהוּדִים (Esther 8:3).

שְׁהַבְכָּיָה הִיא לְעוֹרֵר רַחֲמִים רַבִּים עַל נִצּוּץ אֱלֻקוֹת אֲשֶׁר נִתְלַבֵּשׁ בְּלִבוּשֵׁים גָּסִי הַרוּחַ מִבְּחִינַת הַמֶּן אֲשֶׁר הוּא חָשַׁב עַל הַיְהוּדִים כִּי מִמֶּנּוּ בָּאִים לְיְהוּדִים מִחֻשְׁבוֹת כְּאֵלוֹ.

וְאִי יִתְהַפְּכוּ חֹשֶׁכָא לְגַוְהָרָא וְלִכְּוֹן וַיֹּשֶׁט הַמֶּלֶךְ שִׁיאִיר (Esther 5:2) לְאֶסְתֵּר אֶת כָּל הַשֵּׁרָבִיט הַזֶּהבִּי אֹרֵה' בְּגִלּוּי לְמִטָּה דְּוָקָא.

וְאִי וַתִּקַּם אֶסְתֵּר פִּירוּשׁ שְׁקִמָּה עַל עֲמֻדָה וְעַל מִצְבֵּה שְׁלֵא תִצְטָרֵף עוֹד לְבְחִינַת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר (Song of Songs 3:6).

שְׁתַּהֲא (Esther 5:2) וְזֶהוּ וַתַּעֲמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּמִדְרָגָה גְּדוּלָה לִפְנֵי כִּמוֹ שְׁכַתּוֹב אִשְׁתׁ חַיִּל עֲטָרַת בְּעֵלָה (Proverbs 12:4).

וְעֵינַי מִעֲנֵנוּ וַיֹּשֶׁט הַמֶּלֶךְ כּוֹ' בְּמַה שְׁכַתּוֹב פְּרֻשַׁת רֵאָה (Deuteronomy 11:13) 228) בּוֹבְמִקְדָּשׁ מֶלֶךְ חֵלֶק א' פְּרֻשַׁת וַיְחִי (Deuteronomy 11:13).

גַּם יָשָׁם בְּדַבּוּר הַמִּתְחַיֵּל כִּי תִשְׁמַע הַנִּלְנֵת בְּאֵר עֵינַי חֲצַר הַפְּנִימִית וְעֵנָן בֵּית וְעֵינַי עוֹד מִעֲנֵנוּ בֵּית לְעֵיל פְּרֻשַׁת בְּרֵאשִׁית בְּדַבּוּר הַמִּתְחַיֵּל הַשְּׁמִים כִּסְאֵי כּוֹ' אִי (Isaiah 66:1).

וְעֵינַי עוֹד לְעֵיל פְּרֻשַׁת וַיֵּשֶׁב בְּהַפְּטָרַת דְּחֻנְכָה עַל פְּסוּק בְּעֵנָנוּ אַחֲרֵי (Zechariah 3:7) תִּשְׁמַר אֶת חֲצַרֵי.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Purim
 וְיִשְׁטַח הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר

drawing of Divine life from Ein Sof. Yet even the highest spiritual ascent only receives a ray, not the full revelation.

Purim, however, represents something deeper. It is not merely elevation but transformation. The same mouth of Achashverosh that decreed destruction later decreed salvation. This is the paradigm of it'hapcha chashucha l'nehora, transforming darkness into light. In the future redemption, this transformation will be complete. The Divine light will not remain transcendent; it will be revealed specifically below. "All flesh shall see" (Yeshayahu 40:5). The world itself will become the place of revelation.

This explains why Purim is never nullified and why halachos are never nullified. Torah law deals with physical matters: animals, money, damages, purity, impurity. Yet within these mundane realities is clothed the supernal will and wisdom. Through halachic clarification, the good is separated from the bad, the kosher from the treifah, the liable from the exempt. Each practical mitzvah performed in a physical object is itself an act of transforming darkness into light. Divine will shines precisely within the material.

The metaphor of "He peers through the windows" teaches that the blockage between man and Hashem is arrogance, a sense of independent selfhood. When a person breaks his heart and creates even a small opening, like the eye of a needle, Divine light enters. Esther's progression—from standing in the courtyard, to touching the scepter, to weeping before the king in the house—represents stages of ascent and finally deep inner transformation. Her tears arouse mercy upon the Divine spark trapped in coarseness.

In the ultimate future, there will no longer be a need for ascent from wilderness. "She has fallen, she shall not rise again" (Amos 5:2) means not decline but that rising will be unnecessary, for the Divine light will already dwell openly below. The purpose is not merely subduing evil, as in earlier redemptions, but transforming it. Even the nations will be refined: "I will transform the peoples to a pure language" (Tzefaniah 3:9).

Thus the entire maamar moves from concealment to revelation, from touching a ray to receiving the whole scepter, from temporary spiritual elevation to permanent earthly transformation.

Practical Takeaway:

1. Hidden love is real. Even when you feel spiritually distant, the inner point of the heart remains intact. Your task is to bring it from concealment into revelation.
2. Break the wall. The greatest barrier is subtle self-importance. A small crack of humility allows tremendous light to enter.
3. Mitzvos in the physical world are not secondary. When you refine money, speech, food, business, relationships according to halachah, you are performing cosmic transformation.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Purim
 וְיִוָּשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר

4. Do not seek escape from the world. The goal is not to flee darkness but to illuminate it. The ultimate redemption begins whenever you transform one concrete situation from self-centeredness into Divine service.
5. Purim consciousness means believing that even the darkest decree can flip. The same force that opposes holiness can become a vehicle for revelation.

Chassidic Story:

It is related that the Alter Rebbe once listened as a chassid lamented his spiritual state. "Rebbe," he said, "I feel nothing. My heart is stone. My learning is dry. My davening is mechanical."

The Alter Rebbe responded, "If you know that your heart is stone, then it is no longer stone. A stone does not feel its hardness."

He explained that the awareness of concealment is already the beginning of revelation. The crack in the wall has formed. From that point onward, even simple mitzvos done faithfully begin to draw down light. Over time, the same physical life that once concealed G-dliness becomes the place where it shines.

This is the scepter extended in full. Not escape from the courtyard, but the transformation of the courtyard itself into the king's house.

Hidden Light and Psychological Transformation

The Alter Rebbe describes something psychologically brilliant: exile is not just a historical condition. It is an inner state.

Esther represents concealment. Not absence. Concealment.

There is a love of G-d inside every Jewish soul. But often it is not conscious. It sits as a surrounding presence, not integrated into thought, emotion, or behavior. You may believe in something deeply, yet it doesn't animate your daily choices. That gap is exile.

Shabbos and Yom Tov create moments of elevation. You feel uplifted. Inspired. Clear. But that experience is like touching the tip of the scepter. It is real, but partial. It is a ray.

Purim is different.

Purim is not elevation. Purim is reversal.

The same mouth that decreed destruction becomes the mouth that declares salvation. That is psychological transformation. Not suppressing darkness. Not escaping it. Transforming it.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Purim
 וְיוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר

The Alter Rebbe's radical point is this: the ultimate goal is not to rise above the world. It is to illuminate it from within.

The Wall and the Crack

What blocks revelation?

Not ignorance.

Not weakness.

Not even failure.

Ego.

The wall between a person and the Divine is a hardened sense of self-importance. When a person is full of themselves, there is no space for light.

The solution is not self-hatred. It is humility.

Chazal say, open for Me like the eye of a needle. That means: create a crack. A moment of honesty. A broken-hearted recognition that you are not self-sufficient.

The crack does not need to be large. It only needs to be real.

When the heart softens, light enters.

Why Halachah Matters So Much

The Alter Rebbe then shifts to something seemingly technical: halachic detail. Damages. Lost objects. Kashrus. Money. Purity.

Why is that the vehicle of redemption?

Because transformation does not happen in meditation alone. It happens in how you handle physical life.

When you distinguish between kosher and treif, between obligated and exempt, between selfish kindness and true kindness, you are clarifying reality. You are separating light from confusion.

You are taking material life and turning it into a vessel.

That is it'hapcha, transformation of darkness to light.

Spirituality that floats above the world is temporary. Spirituality that refines the world is permanent.

From Ascent to Stability

In exile, we rise and fall. We need inspiration. We need "ascent from the wilderness."

Alter Rebbe
Torah Ohr
Purim
 וְיוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר

In the future redemption, the light will be revealed below. Not just in moments of elevation, but in daily existence.

Psychologically, that means this: the goal is not emotional highs. The goal is integration.

Not a peak experience.

A stable identity.

When Esther first approaches the king, she touches the scepter. Later, she stands before him. Standing means stability. Not reaching. Being.

That is maturity.

Tears That Transform

Esther weeps to nullify Haman.

The Alter Rebbe explains: the weeping is compassion for the Divine spark trapped in coarseness. Even arrogance, even destructive thoughts, are distortions of energy.

When you see your inner negativity not as “I am bad” but as “this is misdirected life-force,” something changes.

Compassion replaces shame.

Responsibility replaces self-condemnation.

Energy becomes redeemable.

That is transformation.

Modern Story

A young executive once told his therapist that he hated his ambition. “It makes me competitive, insecure, obsessive. I wish I could get rid of it.”

The therapist responded, “What if your ambition is not the enemy? What if it is just untamed?”

Over months, instead of suppressing it, he redirected it. He became ambitious about integrity. Ambitious about mentoring others. Ambitious about building ethical systems.

The same drive that once made him anxious became the engine of his best work.

Nothing disappeared.

Everything transformed.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Purim
וְיוֹשֵׁט הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר

That is Purim.

The same force.
Different direction.

The same mouth.
New decree.

The same world.
Revealed light.

END NOTE]